

henvist til Hjemmehandlere. Herpaa kunde der raades Bod, naar man, hvad der tidligere er udtalt Omse om, kunde faae et eller to ugentlige Kreaturto, hvor Taxten for det enkelte Kreatur stod i Forhold til Taxten for den hele Begjaldning. Jeg skal iøvrigt kun nævne den ganske mærkværdige Uoverensstemmelse mellem Fragterne i Udlandet og Fragterne her, at medens man i Tyskland beforder 100 Kilo Mælk for 17 Ore, koster det for den samme Veilængde i Danmark 32 Ore. — Med Hensyn til den hurtige Forsendelse med Jernbanerne, har den ogsaa sin allerstørste Betydning, ikke alene fordi vi paa Grund af den store Konkurrence ønske at være hurtigt muligt paa Verdensmarkedet, men ogsaa fordi vore Kreaturer, enten de ere Brugsbjør eller Fedeqvæg, lide ganske overordentlig ved den forlængede Transport. Jeg kan ikke undlade at anføre, at der i det Mindste for de ydste Statsbaners Vedkommende finder overordentlig lange og for den Uindviiede aldeles uforklarlige Standsninger Sted. Jeg skal kun yderligere tilføie, at det vilde være i allerhøieste Grad ønskeligt, hvis der var indrettet særlige Afkjølingsrum paa vore Jernbaner for Forsendelsen af vore Mælkeprodukter.

Med Hensyn til Dampskibsselskaberne vil der jo ogsaa kunne rettes alvorlige Anker. Jeg skal særlig kun fremhæve en, og det er den, at der fra Danmarks første Eksporthavn, den Havn, til hvilken største Parten er henvist, naar Isen forhindrer os fra at benytte andre Havne, kun afskaar ugentlig to Skibe til vort Marked. Jeg veed meget vel, at disse Selskaber ere i private Hænder, men jeg nærer den faste Tro, at Hans Excellence Indenrigsministeren, naar der fra den anden Side, hvad jeg har fuldstændig Haab om, vises Smødekøkken, da ogsaa vil finde paa Midler til at raade Bod paa denne store Ulempe. — Jeg vil nu slutte, mine Herrer, idet jeg med Hensendelse til den høie Indenrigsminister udtaler det Haab, at han, der saa godt veed, hvad der baader det danske Agerbrug, ikke vil lade disse saa Bemærkninger, jeg har fremsat, og som jeg er fuldstændig overbevist om ville finde fuld Tilslutning hos alle danske Landmænd, gaa upaaagtede hen, og skulde der deraf resultere Ustfælgigheden af en Revision, Udarbejdelsen af nye Taxter, nye Ruter osv., da udtaler jeg det Haab og det Omse, at den høitærede Indenrigsminister vil give Agerbruget Velighed til at fremsætte sine Anker og Betænkningheder.

Krieger: Naar jeg har bedt om Ordet, er det ikke for at komme ind paa denne Sags Realitet, enten som den foreligger i Forslaget, eller saaledes som de enkelte Punkter have været behandlede af Landstinget. Navnlig vil jeg ikke gaa ind paa det historiske Tilbageblik, som er givet af den ærede 5te Landstingsmand for 2den Kreds (Schlegel), uagtet det er en Selvfølge, at hvad der er sket, maa staa noget anderledes for den, der som jeg beklager, at Landstinget og Regjeringen forkastede den ældre Form for midlertidige Finanslove, end for det ærede Medlem. Hvad jeg derimod ikke kan fritage mig for — jeg skal gjøre det saa kort som muligt — er at komme ind paa et Forhold, som jeg tror det vilde tage sig høist besynderlig ud, om det ikke blev Gjenstand for nogensomhelst Omtale under denne Sags Behandling. Det er, hvorledes det egentlig hænger sammen med det Lovforslag, som foreligger, hvorledes det egentlig er kommet her ind, hvorledes det er kommet til at foreligge. Man vil naturligvis sige, at det er et Finanslovsforslag, men der stiller Sagen sig jo saa eiendommelig, at der vel ikke er noget Medlem i Thinget, som ikke er paa det Reene med, at der af dette Finanslovsforslag ikke kan komme nogen Finanslov, det er retlig umuligt. Lad os gaa saa vidt, man formaar, og sætte, at dette Finanslovsforslag vedtoges uforandret gennem alle Behandlinger i Landstinget, hvad skulde der da gjøres med det? Jeg formoder, at Ingen vil falde paa at sige, at det skulde overendes til Conseilspresidenten for af ham at fremlægges for Hans Majestæt Kongen til Stadfæstelse. Det antager jeg ikke, at Nogen vil falde paa at sige! Det skulde altsaa sendes til Folkethinget. Jeg indlader mig aldeles ikke paa, hvorledes det faktisk vil gaa — det lader jeg fuldstændig ligge. Jeg vil endogsaa tænke mig den Mulighed, at Folkethinget vedtager det uforandret ved alle 3 Behandlinger. Hvad skulde saa Folkethinget gjøre med det? Det kan ikke sende det til Landstinget; det vilde være lige saa umuligt, som det tidligere var, for Landstinget at sende det til Conseilspresidenten. Men hvad skulde Folkethinget da gjøre? Det kunde heller ikke sende det til Conseilspresidenten; thi det har ikke nogen Hjemmel i Grundloven. Grundloven kjender kun een Finanslov, vedtaget i Følge et Forslag, der er indbragt i Folkethinget, der gennem Folkethinget naaer Landstinget, hvorefter saa Thingene, enten strax eller senere, blive enige, og som saa derpaa, hvad enten det nu sker fra det ene eller det andet Thing,